

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :
Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Huszonhetedik évfolyam. III. füzet. 1888. Márczius hó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak 3 frt kedvezményi árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca, 10. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Az árvizek ellen.

Irta : Bedő Albert.

Az árvizek ismét nyakunkon vannak, s fájdalom már évenként mind rendszeresebben ismétlődnek. Városok, faluk és kenyeretadó vetéseink a holdak ezerein pusztulnak el, hogy szegényebbekké legyünk, s e mellett még újabb és nagyobb költségekkel legyünk kénytelenek termőföldünket az ármentesítés czimén megvásárolni.

Szemben e viszonyokkal tehát nem mulaszthatjuk el a mindannyiunk által sajnosan érzett veszteségek idején kifejezést adni abbeli véleményünknek, mely nézetünk szerint e bajok egyik gyökeres óvszerét megjelöli. És pedig tesszük ezt ismét azért, mert vannak dolgok, melyeket addig és annyiszor kell ismételni, míg kellő meghallgatásra találunk.

Az óvszer melyet ajánlunk, az erdősítés, s így sem nem új sem nem ismeretlen, sőt tényleg alkalmazásban is van. Csak az a baj, hogy ez alkalmazás, bár terjesztése törvényes eszközökkel is elősegítették, a mai viszonyok között csak az új sebek keletkezésének elhárítására szorítkozik s noha itt-ott a régieket is igyekszik gyógyítani, mind ez, a törvényhozás által e célra eddig adott segély korlátoltságánál fogva, a tényleg meglévő szükséglethez képest aránytalanul csekély, s évtizedek vagy századok rontásait nem orvosolhatja.

Az árvizekre való tekintettel, sürgős feladatunk arra törekedni, hogy az erdősítés országos erővel, az eddiginél nagyobb mértékben karoltassék fel és állami segélyekkel végeztessék ott, hol arra a közérdek szempontjából szükség van, s ne bizassék azon magánbirtokosok belátására, kiknek egyéni érdeke a költséges és csak évtizedek hosszú sora után gyümölcsöző kiadásoknak a mai terhes viszonyok között való viselését nem engedi meg.

Állami segélyvel igyekeznek a megrontott erdőket jó állapotba hozni Francia-, Német- és Olaszországban s Ausztriában is, és pedig részint az erdőknek az államkincstár részére való megvásárlása, részint a magas hegységek erdőtlen hegyoldalainak befásítása által, s erre milliókat költenek. Nálunk is erre van szükség és legyenek pénzügyi viszonyaink bármily kedvezőtlenek, ha országunk legtermékenyebb völgyei- nek s a nagy magyar Alföldnek folytonos veszedelmét mérsékelni és gyökeresen elhárítani akarjuk, az erdőmivelés fokozottabb alkalmazásának segélyéhez kell fordulnunk.

A legmagasabb vizállásra való számítással teljesített szabályozási munkák mindaddig elégtelenek lesznek, míg folyóink felsőbb viz-környékének hegységeiről az erdők hiányoznak; mert a hordalék a folyók ágjának szintjét folytonosan és mind

fokozottabb mértékben emeli s az árviz, korai vagy késői tavasszal mindig annál bizonyosabban és szélsőségekben bővelkedő éghajlatunknál fogva annál rohamosabban megjelenő, minél nagyobb és rögtönebb meleg segíti az erdőtlen hegyoldalak hőtömegének elolvadását, avagy bármikor annál hamarabb jön, minél nagyobb az eső gyors lefolyását nem gátló kopárok vagy erdőtlen hegyoldalak terjedelme.

A ki hazánk hegyesebb vidékein megfordult s látta a Tisza-, Maros-, Vág-, Olt-, Hernád-, Garam-, Ipoly-, Kőrös-, Szamos-, Aranyos-, Küküllő-, Gyógy-, Ompoly- és Temes vizeinek környékeit s ismeri azoknak mértföldre terjedő erdőtlen hegységeit, melyekről az utóbbi négy évtizedben óriás mennyiségű fát pusztítottak le a nélkül, hogy azok helyett újakat neveltek volna, a ki megfigyelte, hogy e vizek és az azokba szakadó patakok mily nagy mennyiségű hordalékot szállítanak le, a ki tudja, hogy természetes legelőterületeink nagyobbára hegyoldalokból állanak, melyek egyre jobban romlanak és kopárosodnak, és a ki emlékezik arra, hogy az általa ismert patakok hidjait folytonosan nagyobbítani kell, annak nem leend kétsége abban, hogy a hazánkban teljesített vízszabályozások sikere jelentékeny részben függ attól, hogy a hegységi kopárok mielőbb erdősítessenek, és pedig azért mielőbb, mert minél későbbre halasztatik e munkálat, annál aránytalanabban igényel nagyobb költséget.

Minthogy pedig ez erdősítéseket az illető földterületek mostani birtokosai egyéni érdekeikkel nem egyező pénzáldozatok árán általában nem teljesíthetik, leghelyesebb eljárás lehet az, hogy az állam és a vízszabályozási társulatok találják meg a módot arra, hogy a most milliókra menő vízszabályozási költségekből, mint ugyancsak az ármentesítési érdekeknek szolgáló kiadásokra, évenként megfelelő hányad, például azok 10% -a, fordítassék erdősítésekre, mert csak ez uton lehet a

tervezett szabályozások sikerét valóságosabbá tenni, s a már fájdalom rendszeresen megújuló országos csapásokat, ha mindenestre nem is oly gyorsan mint szeretnők, de biztosan mérsékelni, és pedig oly helyes beruházással, mely idővel költségeit is kamatoztatja.

Az árviztől mentesítettnek vélt, vagy ezután mentesíteni tervezett birtokok biztosabb használhatása, a folyóvizek ágynak lassubb emelkedése, a vízszabályozási művek nagyobb állandósága és az ezek fenntartására szolgáló költségek mérséklése: csak a magas hegységek közt lévő erdőtlen hegyoldaloknak és kőpárokknak megfelelő erdősítése útján érhető el!

Az erdők és az erdészeti viszonyok Norvégiában.

Irta: Izsépfalvi L a v o t t a Albert, kir. al-erdőfelügyelő.

Mult év augusztus, szeptember és október havában alkalman nyílt a skandináviai félszigetet beutazni. Azt hiszem nem lesz teljesen érdektelen, ha az alábbiakban Norvégiának erdészeti viszonyairól a helyszínen szerzett tapasztalataimat szak társaimmal röviden megismertetem.

A legújabb, részben fölmérésen, részben becslésen alapuló adatok szerint a norvég erdők összes területe 7,800.000 *ha* tesz ki, vagyis az ország területének 24⁰/₀-át erdő foglalja el. Ezen arányszám azonban, ha az ország területének 50⁰/₀-át meghaladó kopárságokat nem vesszük figyelembe, már is legalább 48⁰/₀-ra emelkedik s még ennél is sokkal magasabbra szökik, ha az eddig meg nem határozott kiterjedésű mocsarakat, továbbá a belvizek felületét a tulajdonképeni termőterületből leszámítjuk.